

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Cur Deus gloria[m] à nobis expetat?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

rependito: bibis vinum, memento eius, qui illud tibi dedit ad latitiam, & infirmitatum solamen; tunicam indueris, gratias agito benigno datori; sufficis in calum, & siderum pulchritudinem, procide Deo, & cole eum, qui cuncta hac in sapientia condidit: pari modo, oriente sole, & occidente, in somno & vigilia, Deo gratias age, qui hac omnia ad tuum commodum creavit, & ordinavit, ut creatorem agnoscas, ames, & laudes. Ad hunc modum cætera quoque omnia possunt actu ad Dei gloriam referri, & referuntur à multis. Haud tamen ex præcepto; quamvis D. Thomas doceat, ex præcepto hominem aliquando se, & omnia in genere, ad Dei gloriam, tamquam ad ultimum finem referre debere. Sed D. Paulus non loquitur de vno aut altero actu, cum dicat: *Omnia ad gloriam Dei facite*. Alij igitur, ut D. Anselmus & D. Ambrosius, qui præceptum putant illis verbis contineri, ea de aptitudine exponunt & habilitate, quasi dicat Apostolus: Ita manducate, bibite, omniaq; facite, ut apta & habilia sint ad gloriam Dei promouendam, seu ut nemo offendatur aut scandalizetur, sed potius, ut ea videntes, vel audientes ædificentur. Quod vero Deo tantò magis debetur, quia id falsis Numinibus gentes censuerant faciendum. *Aut enim, Arnobio teste, sacra hac honorandis esse instituta caelestibus, & ea quòd faciant, honoris ergo facere, & his numinum potentias auctitare. Quid si similiter dicant evigilare sese, atque dormire, deambulare, subsistere, conscribere aliquid & lectitare, ut honorem dijs habeant, & dignitatibus eos faciant ampliores? Quam artem Ethnici nõ habuerunt, habent autem, & didicerunt à S. Paulo Christiani, quorum tota vita Deo est consecrata. Quin etiam Iudæi habuerunt. Ita enim legitur: Iudas verò, & qui cum eo erant, invocato Deo, per orationes congressi sunt: manu quidem pugnantes, sed Dominum cordibus orantes, prostraverunt non minus triginta quinque millia, presentia DEI magnificè delectati.*

2. Corollarium & illud ducitur, Deo non solum deberi honorem ac gloriam, sed etiam Deum (etsi nostra gloria non egeat) & jure, & sine omni vitio gloriam à nobis expetere. Si enim gloria virtuti debetur, debetur ea utique summæ virtuti. Hinc apud Malachiam ait: *Filius honorat patrem, & servus dominum suum;* si ergo Pater ego sum, ubi est honor meus? & si Dominus ego sum, ubi

1i 2

est

S. Thom. 1. 2.
q. 100. art. 10.
ad 2.

Arnob. lib. 7.
adverf. Gent.

2. Machab.
15. 26.

II.

Malach. 1. 6.

Pfal. 18. 2. *est timor meus?* Quod & Dauid jubet: *Afferte Domino gloriam & honorem, afferte Domino gloriam nomini eius.* Et humilis corde,
Ioan. 13. 13. Christus laudantes se laudauit cum diceret: *Vos vocatis me, Magister & Domine, & benedicitis.* Periculosum est quidem sibi place-
S. Augustin. re, sed illi, cui cauendum est superbire, vt ait S. Augustinus, non
in Ioan. tra. 6. illi, cui vndequaue excellentissimo signa, vel testimonia excel-
58. lentia debentur. Quòd autem Deus à nobis gloriam suam expe-
 rat, non est aliquid inordinatum. Ille enim, qui super omnia est,
 quantumcumque se laudet, non extollit se. Quamquam hoc
 ipsum jus honoris, quod habet, non propter suum, sed propter
 nostrum bonum expetit. Nobis enim prodest, Deum nosse, non
 illi. Quis autem eum cognosceret, si non se ipsum indicasset, qui
 nouit? Non potest autem se ipsum indicare, nisi laudando. Est
Pfal. 47. 2. enim *magnus Dominus, & laudabilis nimis.* Etsi ergo se laudet, &
95. 4. 144. 3. gloriam suam quærat, & postulet, non quærit tamen illam pro-
 pter se, quasi ea indigeret; sed propter nos, vt nos eà cognitâ in-
 amorem illius exardescamus, eumque amantes ad veram æter-
 namque gloriam perueniamus; juxta illud: *Affer filios meos de lon-
 gino, & filias meas ab extremis terra. Et omnem, qui inuocat nomen
 meum, in gloriam meam creauit eum.* Quid enim est gloria Dei ex-
 terna, nisi clara eius cum laude noticia? per quam si eum vt lau-
 dabilem cognoscimus, accendimur ad eum amandum, ei que ser-
 uendum, quibus rebus finem nostrum æternamque beatitudinem
 voluit nos adipisci.

III.

Ephes. 5. 1.
11a. 42. 8.

3. Hinc aliud corollarium sequitur, tunc scilicet in nobis
 quoque non fore peccatum appetitum gloriæ, si in eo appetitu
 velimus Deo assimilari, juxta illud: *Estote imitatores Dei, sicut filij
 charissimi.* Assimilamur autem Deo, non quando id nobis arro-
 gamus, quod est proprium Dei, excellentiam scilicet illius appe-
 tentes, aut eius testimonium, quæ soli Deo competit dicenti:
Gloriam meam alteri non dabo; sed si quemadmodum ille gloriam
 ab hominibus quærit, non propter se quasi ea indigeat, sed pro-
 pter homines; ita & nos vicissim gloriam quæramus, non propter
 nostram, sed propter Dei gloriam, aut proximum, eiusque vtili-
 ratem. Hinc est illud: *Videant opera vestra bona, & glorificent Pa-
 trem vestrum, qui in calis est.* Itemque, *Luceat lux vestra coram ho-
 minibus.*

Matth. 5. 16.
ibid.